

A városban nem lesz munkanélküliség

Szaktanácsokat keresnek, segéd munkások jelentkeznek

Február elsejétől fogadja az ügyfeleket Halason a munkaközvetítő iroda. Vezetője Takács Ferencné elmondta, hogy ez idő alatt mintegy ötszázán érdekelték náluk, főleg férfiak.

— Mely szakmák a legkeresettebbek?

— Sajnos szakmákról nem igen beszélhetünk, mert az elhelyezkedni vágyók betanított vagy segéd munkát szeretnének kapni. Többségük nyolc általánost végzett vagy azt sem. A munkaerőpiacon viszont a kereslet 45 százaléka szak-, 35 százaléka betanított, 15 százaléka pedig segéd munkára irányul. A fennmaradó 10 százalék a szellemi. A számokból is kitűnik, hogy míg a jelentkezők többsége segéd-, illetve betanított munkaként dolgozna, ad-

dig a vállalatoknak inkább szakemberekre van szükségük.

— Eszerint a közeljövőben ez a régi munka nélkül marad?

— Nem. A város vezetői azon gondolkodnak, hogy megszervezzék, bevezetik a jogszabály szerinti köz munkát. Út- és csatorna tisztítást, parkrendezést lehet majd vállalni. Azok találhatnak itt kenyérkeresetet, akik a városban már nem tudnak elhelyezkedni. Elsősorban a cigány lakosság foglalkoztatása okoz gondot.

— Mit kínálnak a csökkent munkaképességűeknek és a nyugdíjasoknak?

— Nekik kevés lehetőségük van. Szívesen látná őket a TEXCOOP és a háziipari szövetkezet, gépi és kézi varró, valamint be-

hirdetésekre sokan jönnek, de megállapodást nem kötött senki, a teljesítménybérézés miatt.

— Hol van munkaerőfelesleg, illetőleg munkahiány?

— A Ganz-MÁVAG-nál felszámoltak egy üzemi részt, ezért huszonnégy embernek bűcsút kellett mondani. Több dolgot foglalkoztatna a TEXCOOP, a MÁV, az állami gazdaság, a Fa- és Értékpapíri Szövetkezet. A kisiparosok szaktanácsokat, segédek várnak, de betérnek ide, a magánvállalkozók is. Akad, aki idős emberek gondozását, beteg gyermek ápolását, felügyeletét vállalná. A munkáltatókhoz az a kérdésünk: egyaránt jelentsék be „létszámléptétele” vagy felvétel szándékukat.

R. I.

NYÁR VAN

Vajon kit, mivel örvendeztet meg a második évszak? Hoz-e mindenkinek kikapcsolódást, önfeladást, szórakozást? Jut-e az örömből egyformán? A pihenő vágyók, a szürke hétköznapiok után feledni tudják-e apró-cseprő gondjaikat?

Szabadságának egy részét mindenki a nyárra tervezi. Az egész évben kuporgatott pénz egy hányada ilyenkor lel új gazdára. Rácso-dálkozunk a húszforintos szendvicsre és a tizesért adott palacsintára. Lassan beletörődünk, hogy a felüdülésre szolgáló helyeken az üdítő inkább felhevít, mintsem hűt, nem csak a hőfoka, az ára miatt is.

Nyár van. A fiatalok többsége e két hónapban indul felkutatni ismeretlen tájakat, autóval, kerékpárral, motorral vagy stoppal.

Sajnos, a szabadság nem mindenkinek jelent pihenést, kikapcsolódást. Vajon hogyan gondol a nyárra az az anyuka, akinek — kisgyermekes gyakori betegsége miatt — üdülésre szánt napjai már rég elfogytak? A családi házak építői szintén nem a Balaton partján töltik a megérdemelt néhány hetet. Legalább annyira fontos most a

nyaralásra fordítható idő, mint bármelyik hétfő, amely egy-két nappal előrébb hozza a beköltözés rég-várt pillanatát.

A földnek is szüksége van a termelő szabadidejére; kíméletlenül beosztja napjait. Irigykedve nézzük a csokoládészínűre barnult testeket, pedig nem a tengerparton, hanem a veteményesben éget le.

Talán szerencsésebb helyzetben van a városi ember, mert szabadságát fűszerezni tudja alkalmi pihenésekkel a strandon, a Sóstón, vagy a pihenőparkban. A hétköznapi állandó rohanásában hasznossá kell tenni azt a néhány napot, mely e célra megadott, s úgy kell vele gazdálkodni, hogy az elsősorban az egészséget szolgálja.

Legyen a diákoknak sokszínű, élményben és izgalomban gazdag a nyári vakáció, s a szerencse kísérje azokat, akik a történelmet kutatóknak el itthon vagy külföldön. A gyermekek nevelő és már szabadság nélküli szülők találják meg itt, helyben a felüdülés alkalmi óráit, napjait. A földet és új otthonukon hangyaszigorommal dolgozóknak pedig hozzon örömet a harmadik évszak, amikor learathatják nyári izzadságuk gyümölcsét.

Posztobányi László

MIT ÉR A GYÓGYVÍZ, HA HALASI?

A fürdőfejlesztés tervei és lehetőségei

Az egészségügyi miniszter a kiskunhalasi strand-fürdő II. számú kútja vizének „elismert gyógyvíz” megnevezését és használatát a vételét 1983-tól engedélyezte. Bács-Kiskun megyében mindmáig ez az egyetlen hivatalosan is elismert gyógyvíz. Alkálihidrogénkarbonát és jodid-ion tartalma következtében a jódos hévizet csoportjába sorolható. A benne lévő fluorid-ion is jelentékeny. Jellemző a hajdúszoboszlóihoz és a cserkeszlőihez áll közel.

Dr. Bátor György halasi reumatológus főorvossal a hasznosításról beszélgetünk. A gyógyvíz hatásáról és javasolt használati módjáról mindenekelőtt a következőket mondja:

Csak a fürdőzés nem gyógyít

— Ez a víz, összetételénél fogva, többféle betegség gyógyításához nyújthat segítséget. Csak felsorolásul: reumatikus fájdalmak, ízületi bántalmak enyhítésére, idült ízületi, illetve prosztata gyulladás, porckopás, egyes nőgyógyászati panaszok, gerincferdülés, zsugorodott izmok és inak kezelésére, balesetek utáni rehabilitációra. A jó a pajzsmirigy betegségeknél jó, a fluor pedig — ivókúrában — a fogsúvasodás megelőzésére és a foginysorvadás gyógyítására is alkalmas.

Nem javasolt viszont a melegvízes fürdő: a magas vérnyomásúaknak, a kerin-

gési- és szívelégtelenségben szenvedőknek, az előrehaladott vesebetegségeknél és tuberkulózisos betegeknek. Lázas és fertőző betegek pedig mindenképpen kerüljék el. Egy kúra általában 15–20 alkalommal, két naponta 20–20 perces fürdőzésből áll. Lubickolás után ajánlatos egy-egy órát pihenni. A javulás nem azonnal, a kúra alatt vagy közvetlenül utána, hanem később észlelhető.

— Sokan kétségbe vonják a vizek gyógyító erejét.

— Sohasem szabad a teljes gyógyulást egyedül a gyógyvíztől remélni. Ezt a gyógyítást többnyire komplex módon alkalmazzuk: egyéb fizioterápiás kezeléssel, gyógytornával, súlyfürdővel, galvánórással vagy gyógyszereléssel szakszerűen összehangolva.

Balneoterápia

— Milyen lehetőségek vannak jelenleg Kiskunhalason a komplex kezelésre?

— A kórház III. számú belgyógyászati-reumatológiai osztályán 25 ágy van, ami nagyon kevés. Betegeinket reggelente kisbusszal átszállítjuk a gyógymedencébe és ott vízalatti gyógytornával egészítjük ki a fürdőzést. Így — a megyében egyedülálló módon — balneoterápiás ellátásban részesülnek. A komplex kezeléshez, sajnos, még jó néhány eszköz hiányzik. Nincs súlyfürdő, sem iszappakolás, hiányzik a

négyrekeszes hidrogálgáz és elektromos kád fürdő, valamint a tangenter és a fogínyzuhany. A kórház nagyszabású — 150 ágyas balneoterápiás pavilon építését előirányzó — bővítése pénz hiányában belátható időn belül nem valósulhat meg.

A színvonal emelése: közérdek

Szalaj József — a fürdőt fenntartó Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat igazgatója — szerint a fejlesztést nemcsak az egészségügy, hanem a lakosság és az idegenforgalom is igényli, sürgeti. A szerényebb szolgáltatás el-

lenése is évente 90–100 ezer ember keresi fel a létesítményt. Igen sok a külföldi törzsvendég. A kempingben május 1. óta telt ház van.

— A fürdő, akárcsak a strand, önmagában, csupán a belépőjegyek árbevételére támaszkodva, mindenütt veszteséges az országban. Csak kiegészítő tevékenységekkel képes eltartani magát. A gyógykezelést a sokért kapott díjak már magasabbak a belépők áránál, viszont azokat is, miként a kórház ápolást, a költségvetés finanszírozza. Tehát: egyedül az idegenforgalom hozza a nyereséget. A turisták viszont részben a színvonalas fürdő, illetve a gyógykezelés vonzza. Ezért a fejlesztés

a városi tanács, a Semmelweis kórház és a vízmű közös ügye. Az adottságok igen jók. Van egy csaknem városközponti fürdő, gyógyvízzel. Közvetlen szomszédságában ott a kórház, amely az egészségügyi háttérrel adja. Mellette egy kis szálloda, egy kis kemping és egy kis étterem...

Mi épül és mikor?

— Nemrég elkészült a kivitelezési terv. Megvalósítása a mai áron mintegy 80 millió forintba kerülne. A következők tervezettek: az 50 méteres úszó- és a közepes medence teljes felújítását, csempezését, a szélső melegvízes medence elbontását és helyette egy, az úszásoktatásra jobban megfelelő medence elkészítését; mindhárom medence lefejtését egy 27×108 méteres

csarnok építésével; a vízvisszaforgatás megoldását; egy kétszintes, 1800 négyzetméter hasznos területű kiszolgáló épület — benne öltözők, zuhanyozók, súly- és hidrogálgáz fürdő, tangenter, iszappakolás, masszázstb. — felhúzását.

A hetedik ötéves tervidőszakban a vállalat, saját alapjából, 20 millió forintot fordít a beruházásra. Nemere Péter főmérnököt arról kérdezzük: melyik résszel és mikor kezdődik az építkezés?

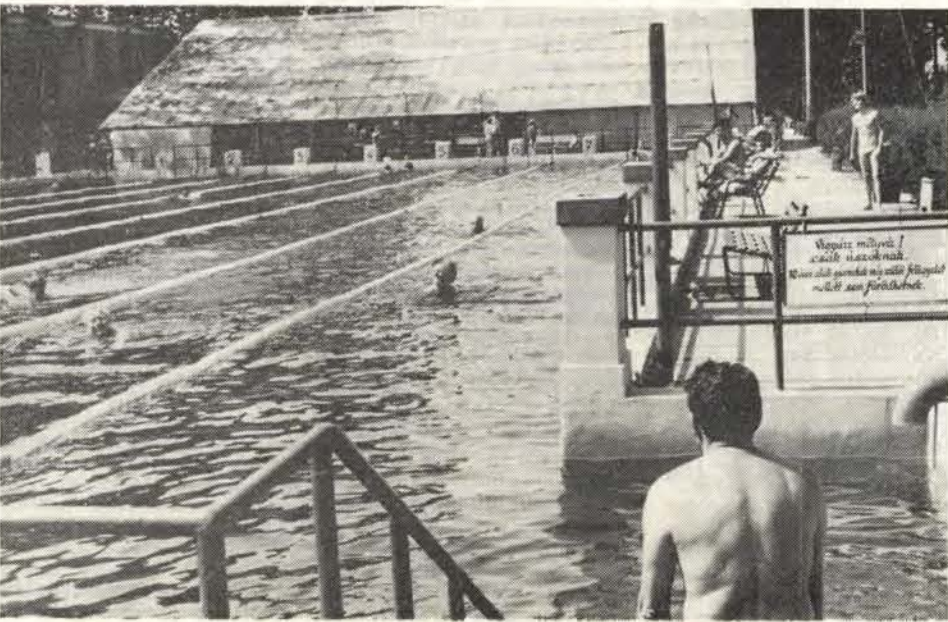
— Várhatóan 1989–90-ben lesz kész az első ütem, amelyben a vízvisszaforgatást oldjuk meg. Ez azt jelenti, hogy a túlfolyókon elmenő vizet összegyűjtjük egy tárolóba, majd egy speciális szűrő-fertőtlenítő rendszeren keresztül visszajuttatjuk a medencébe. Az állandóan cserélő hévíz a tárolóban összekeveredne az oda beérkező hidegvízzel és annak hőfokát megemelné. Ezáltal a versenyuszoda vízhőmérséklete a jelenleginél sokkal kellemesebb lenne.

A tanácsnak nincs pénze

Somogyi Antaltól, a városi tanács elnökhelyettesétől érdeklődöm: mivel járul hozzá a tanács a fejlesztésekhez?

— Induláskor a terület bővítéséhez szükséges terület térítésmentesen bocsátjuk a vízmű rendelkezésére. A hetedik ötéves tervidőszakban nem tudunk pénzt adni és azt hiszem a lakosság áldozatvállalására sem nagyon számíthatunk már.

Nagy Árpád

Közérdekű levelezés a kunfehértói tőrekonstrukció ügyében

ELLENVÉLEMÉNY

A Halasi Tükör 5. számában megjelent, Kunfehértóról szóló cikküket, illetve **Friebert István** tanácselnök nyilatkozatát kívánom az alábbiakkal kiengesztelni.

A kiskunmajsai vízmű-társulásnak a községi tanács a gátépítésért 500 ezer forintot fizetett ki. A strand északi részén végzett nádirtás költségei tovább 900 ezer forintot tesznek ki. Kérdés: hol itt a társadalmi munka?

Valóban többször kifogásoltuk, hogy kész kivitel tervek nélkül kezdtek meg a munkát. Mi, tudatlan üdülőtulajdonosok úgy gondoltuk, hogy ha az üdülőtérületen egy melléképület (például egy szerszámkamra) építéséhez engedélyezett terv szükséges, akkor egy 25-28 millió forintos munkát nem szabad elkezdni jóváhagyott kiviteli terv nélkül. Ez pedig még a mai napig sincs.

Valóban nem vagyunk szakértők, ezért tiltakozunk ostobán az ellen is, hogy a legnagyobb hullámverésnek kitett déli tószakazon futóhomokból kezdtek el gátat építeni. A jégolvadás óta eltelt két hónap alatt a hullámvás jelentős darabokat harapott le a gátból, annak szintje egyes szakaszokon alig haladja meg a tó jelenlegi vízszintjét.

Többször emeltünk szót a vízutánpótlás érdekében is. „Szakértelem” hiányában úgy hittük, hogy az elmúlt évek jó tapasztalatai, a soltvadkert tó példája kellően bizonyítja a vízutánpótlás jelentőségét és hasznát.

Nekünk, „akadékoskodó” üdülőtulajdonosoknak, valóban saját érdekünk, hogy befizetett pénzünket a legésszerűbben, legkörültekintőbben használja fel a tanács. Mi, néhányan ennek hangot is adunk. De ugyanúgy érdeke ez minden üdülőtulajdonosnak.

A tó halállományának védelme nekem valóban személyes, egyéni érdekem, mivel szenvedélyes horgász vagyok, de ugyanúgy érdeke minden egyes horgásznak, aki megfordul a tó partján.

Végezetül az „elégséges információk”-ról annyit: az üdülőtulajdonosok a mai napig nem kaptak részletes tájékoztatást arról, hogy 1986-os teho-befizetéseiket mire használta, hova költötte a tanács. A rendelet előírja ezen tájékoztatást, tehát az, hogy az üdülőtulajdonosok „elégséges információk”-hoz jussanak, egyedül és kizárólag a községi tanács hivatali kötelessége.

Dr. Dér Sándor
üdülőtulajdonos,
többbizottsági tag

VÁLASZ

Dr. Dér Sándor felvetéseire az alábbiakat közlöm.

A községi tanács 1987. június 12-ig 660 ezer forintot fizetett ki a gátépítésre. Most van egy 720 ezer forintos számlánk, melyet ezután kívánunk kiegyenlíteni. Összesen tehát 1 millió 380 ezer forintot használtunk fel. Ezen túlmenően két vállalat (a

KFV kiskunmajsai üzeme és a Kiskunmajsai Vízgazdálkodási Társulat) összesen 1 millió 100 ezer forint értékű társadalmi munkát végzett. Így az összes beruházás eddig: 2 millió 480 ezer forint.

Valóban sokan megke-restek bennünket és sajnos „másokat” is, hogy ezt kellene tenni, meg azt kellene tenni... A Halasi Tü-

körben megjelent cikkben senkij nem kívántam meg-személyesíteni, még kevés-bé megbántani.

A zágygátakat az első-fokú vízügyi hatóság (ATVIZIG) által elkészített tanulmányterv alapján építettük meg. A munkálato-kat a szakemberek és a majdani kotrást végző vállalat folyamatosan el-lenőrizték. A kotrásra vo-natkozó kiviteli terv elké-szült, jóváhagyás végett megküldtük az ATVIZIG-nek, Szegedre.

A gát északi oldalát valóban kezdi a víz ki-mosni, ezért a közeljövő-ben rőzsekötegekkel kíván-juk a hullámverést meg-akadályozni.

A tó mesterséges víz-utánpótlása sem most, sem a jövőben nem lehetséges. Egyrészt azért, mert az il-jetkező szakhatóság az ivó-víz védelme miatt nem en-gedélyezi, másrészt egy kút-fúrása 3-4 millió forintba kerülne, plusz a fenntartá-si-üzemeltetési költség. Hozzáteszem, hogy a szak-emberek nem ebben látják a végleges megoldást. A tavat először rendbe kell tenni.

Az eddig befizetett teho-felhasználásáról az 1987. június 20-i fórumon kívá-nok számot adni. Az idő-pontról és a helyszínről az üdülőtulajdonosokat érte-sítjük.

Friebert István
tanácselnök

MEGJEGYZÉS

Ismereteink szerint a Kunfehértói Üdülőtérületi Bizottság június 16-án ülést tartott és valamen-nyi, a tó rekonstrukciójá-val kapcsolatos kérdést megtárgyalta. A legfonto-sabb, hogy amennyiben a szakhatóság (ATVIZIG) a terveket jóváhagyja, a ki-vitelező ez év augusztusá-ban megkezdheti az iszap el-távolítást és a nádkot-rást.

A tervezett és műszaki-lag indokolt munkák tel-jes fedezetéből még hiány-zik 6,3 millió forint és gond az is, hogy a koráb-ban biztosnak látszó 21,7 millió egy része csak ígé-ret és nem áll rendelkezésre olyan ütemben, aho-gyan kellene. A mintegy két évig tartó munka vé-gén, illetve 1989 első felé-ben ugyanis a teljes ösz-szeget ki kell fizetni.

Az öt éven át évente 2-2 ezer forintot befizető üdü-lőtulajdonosok ezzel az összköltség egyharmadát vállalták magukra. (Igaz az is, hogy például az el-múlt évben az ígért 1,5 millióból 207 ezret nem fizettek be.)

Nem tudunk még be-számolni a tanácselnök ál-tal bejelentett és az elmúlt szombaton megtartott fó-rumról. Olvasóink további tájékoztatását szolgálva mind a fórumra, mind a tőrekonstrukcióra még visszatérünk. Jóllehet, nem teljesíthetjük sem a közsé-gi tanács, sem az üdülőhe-lyi bizottság helyét az el-kötelességet, hogy kölcsö-nösen és kellő alapossggal informálják egymást, illet-ve az üdülőtulajdonosokat. Mert folyamatos kapcsolat-tartás nélkül nem megy...

K. I.

HÚSZ TENYÉSZKOS BULGÁRIÁBÓL

Jövedelmező a juhászat

A Vörös Október Terme-lőszövetkezet vezetősége 1984-ben döntötte el, hogy a gyenge eredményeket produkáló szarvasmarha-ágazat és a szintén kislét-számú, vegetáló juhászat egymás mellett fenntartá-sa nem gazdaságos. A ha-tározat alapján a rossz le-gelőkön jobban megélt ju-hászatot kapott zöld utat. Az ágazat élére **Hudi János** került, aki jól ismerte a belső gondokat, bajokat. Az elvárás is megfogalma-zódott: az akkor négyezres anyaalományt a duplájára kell fejleszteni, s növel-ni kell az állattartás haté-konyaságát és eredménye-ségét.

A felszabadult marhais-tállókat átalakította réven fé-rőhely-gondok nem voltak, s a két éve megépített két, egyenként ötszáz férőhelyes új hodály a dinamikus bő-vítést szolgálta. Értékes import tenyészkosok „beve-tésével” megkezdődött a tenyésztés, alkalmazva a mesterséges megterméke-nyítést is.

Az új jérkek tenyészer-téke minden eddigig felül-múlt: magasabb gyapjúho-zam és több szaporulat jel-lemezte őket. Az anyabir-kák száma előbb elérte az ötezret, az idei elképzelés pedig: túlhaladni a hateret. Az ágazat nyeresége három éve másfél millió forint volt, tavaly csaknem

négymillió, állami dotáció nélkül.

Az állattartalmi és hú-sipari vállalatok exportbá-rány-értékesítésre megkö-tött hosszútávú megállapo-dás azzal az előnnyel jár, hogy a vállalat kihelyezett a szövetkezethez 30 kiváló kóst, s a további fejleszté-shez anyagi támogatást is nyújt.

1986-ban, a Vár-juh-rendszer bevonásával, új-szerű nyírás technológiát alkalmaztak. A helyszínen történő szakaszos gyapjú-válogatás eredményeként a Budapesti Finomposztógyár magasabb felvásárlási árat adott: negyedmillió forint-tal többet hozott a kony-hára az így értékesített gyapjú.

A tervszerű tenyésztői munka, az ésszerű takar-mányozás és a jobb ten-yészanyag alapján a téesz-vezető újabb merész lépé-sre határozott: el magukat: tenyészkosok „előállítását” kezdik meg a juhászatban. Az elmúlt év végén kiáll-ták a szakemberek szigorú próbáját, s megkapták az engedélyt két telep törzs-tenyésztői nyilvánítására.

Az idej tervekéről **Hudi János** elmondta: már érté-kesítésre nevelik a merinói tenyészkosokat. Jelenleg a mintegy kétezeres anyaal-mány utódaiból választják ki azt a 105 növendék ten-yészkost, melynek eladása a jövő év elején várható. Ezzel jól jár a népgazda-ság, mert javul a hazai gyapjútermelő juhok minő-sége és jól jár a tsz is, a nemes állatokért magasabb árat kap. A közös gazdaság szakemberei a közelmúlt-ban Bulgáriában jártak: az állomány felfrissítésére húsz tenyészkost választot-tak ki és vásároltak meg a Sztara Zagora-i telepen.

Az áprilisi gyapjúnyírás hatmillió forintot „hozott”, másfél millióval többet a reméltnél. Az egy birkára vetített árbevétel gyapjú-hozamból kilencszáz forint fölé emelkedett. Ez a szám öt évvel ezelőtt háromszáz-hatvan forint volt. A fajta-átalakító keresztezések, a jó takarmányozás, az oda-figyelés révén az ágazat az idén tovább tudja növelni nyereségét. Dotációval együtt hétmillió forint el-erésén szorgoskodnak a ju-hások.

Mivel elkerülhetetlen a fejlesztés, megkezdtek saját kivitelezésben egy újabb, ezer férőhelyes, szerfás ho-dály építését, amit további háromszáz-as bővítés követ. Úgy tűnik tehát: a szövet-kezetben a birkatartás hosszú távon is sikeres, sőt a siker még fokozható is.

Posztobányi László

Horváth Róbert

Rozsdás csavarok, gatyák, kések, gépkocsik, malacok

NAGYVÁSÁR AZ INGOVÁNYON

Nem tudom eldönteni, mi ragadott meg igazán a leg-utóbbi országos állat- és kirakodóvásáron. A széles-körű kínálat, a színes for-gatag vagy a hurka-, kol-bász- és pecsenyeiállattal keveredő pocsolvasz? Az járt jól, aki — minden es-hetőségre számítva — gu-micszmat húzott, esetleg elhozta a csónakját. A te-reprendezés hiányosságai így, eső után, igencsak szembeötlőek voltak.

Az árusoknak van helyük bőven, én viszont már csak — kis túlzással — a legközelebbi községben tudtam parkolni. A bejárat szűk, percekbe telik, míg bejutok. Semmi rendszer, mindenki úgy pakolja le a portékáját, ahogy kedve tartja.

A bácsi jó hatvanas és teljesen normálisnak lát-szik. Az előtte heverő pár

kiló rozsdás csavar és két lyukas vödör másit sejtet: — Mélykútról jöttem. Nem, még nem kelt el semmi. Kevés a pénzük az embereknek! Régen köny-nyebb volt eladni a csava-rokat. Manapság sok a műanyag...

Használatcikkék között ballagok. A papírokra teri-tett gatyák, nadrágok és pulóverek hűen tükrözik az eladók tisztaságimáda-tát. Az út végén lacikony-ha, előtte sor. A mosoly-gós, pufók asszonyka szem-pillantás alatt leméri a kol-bászt és már mondja is az árat. Az előkészített nyersanyagot kővér legyek lepik...

A ruhavásárlók óriási: vattakabátból a meleg alsó-

ig, pólótól a guminadrágig. Az árat minden képzeletet felülmúl. Csemegének számítnak az ingovány túlpártjára szorult lengyel piacok portékái. Jóval olcsóbbak is a hazaiaknál.

Az üllési kékesnél két ci-gánygyerek tanakodik: me-lyik olyan éles, hogy a szőrt is levágja a kezükről. Figyelem őket, közben a hátam borsózik. Az árus végül megelégedi a próbál-gatással, kiadja az újtukat. Elszabadulnak az indula-tok: az egyik fiú a keres-kezőnek szegez egy kony-hakést. Aztán gyorsan odébballnak. Megemlítem a dolgot a Haragos téri kocsmá előtt a rendőrkö-nek. Elindulnak körülnézni.

A vásár idejére be kellene zárni a kocsmát. Ahogy elmegyünk innen; rögtön kitör a vihar — szól vissza a törzsmester.

És tényleg, pár perc múlva „ál a bál!” az ivóban...

A gépkocsi piacon nagy a felhozatal, magasak az árat, vevő viszonyt kevés. — Nem bíznék én már az ilyen vételekben. Na-gyon meg kell nézni a gépet, sok a rejtett hiba. Azt hiszem, inkább a Mer-kurnál vásárolok — mon-dja **Varga Mihály**, aki Sze-gedről jött körülnézni.

Egymástól kellő távol-ságra helyezkednek el a magyar ihletésű, „jugó” hangszerelesű, népies pop-zene gyöngyszemeit kínáló fiatalok. A kazetták ere-de-te és minősége kétes, mégis ötösével viszik a bővít, borsos áron.

Gazdag a választék ba-romfiból és malacból. Fel

sem teszem a kérdést, hogy országunkban kifizetőd-e az állattartás. Tíz választá-si malac egy vadonatúj Mercedes csomagtartójából visít a vásárlókra.

Egyre tíkaszóbb a hő-ség és egyre elviselhetet-lebb a bűz. Néhány „illem-tudó” a fák tövében köny-nyit magán. A rend őrein kívül egyetlen karszalagos felügyelőt sem látok, pedig többször is elkelt a gyors intézkedés.

Dél van. Csökken a zsú-foltság, az árusok lassan elbontják sátraikat. Fogyó-ban a bámésznép is. Annál feltűnőbb a szemét, lesz dolguk a takarítóknak. A játékbaárusok hangos szó-val vitatkoznak a bevéte-sen. A kijáratnál torlódás, valaki meglöki: bokáig süllyedek a pocsolvaszban...

„HOVÁ LETTEK AZ IFJÚSÁGI KLUBOK?”

Fiataljaink és — a szórakozás

Vajon a közművelődés kipróbált szakemberei, alkalmi sítájuk során, szóltak-e már az utca céltalanul helyongó fiataljához? Tudja-e az egyszerű lakótelepi srác, mit jelent művelődni, szórakozni, vagy nevezni, ahogy akarjuk...

Tíz percesre tervezett délutáni beszélgetéseim az estebe nyúlnak. A nagy generációval nőtem fel, a szó akarva-akaratlanul is a hatvanas évekre terelődik. Divat a nosztalgia? Lehetséges, de ezzel a mai kor ifjai semmiképpen sem érik be. Erre utalnak az elfojtott indulatok. Ugyanakkor a tenniakarás szárdéka is érződik minden szavukban.

— Ha tényleg oda kellenem mennem, ahol a hivatásosok gondoskodnak a szórakoztatásról, bajban lennék. A művelődési ház hétvégi programja: humor. Ki a fenét érdekli már a tévé, a magnó és a dzso-dzso. Ma már minden második családban van színes tévé és majdnem minden gyereknek van magnója, lemezejátszója. Két dolog nagyon hiányzik: a közösségteremtő rendezvény és a hely, ahol összejöhetünk. (18 éves fiú)

— Ahogy hallom, a „nagy generáció” alaposan kiszórakozta magát a hatvanas években, nekünk pedig maradt a Jövőnk a tég... Szerintem kicsit magunkra hagyva kell azokat a gondolatokat megoldanunk, amelyek közvetlen elődeink ránk testáltak. Szórakozás? Ha jönne egy vidéki barátom és azt mondaná, menjünk el valahová, kérem, hogy inkább maradjunk itthon. (18 éves fiú)

Délután a parkban 16—17 éves középiskolások dumálgatnak. A téma éppen a vakáció. A jelszó közös: el a városból!

— A gimiklub éves programja az újévi, a húsvéti, a Mikulás- és a Hantibálla kimerül. Ilyenkor aztán heringek módjára táncolunk és a terem izgadságszagát egy hétig mosogatjuk magunkról. Van egy középiskolási klub a

művelődési házban. Oda csak akkor érdemes elmenni, ha valami érdekes ember jön. Egyébként ott is csak lézengenek, nincs téma.

A presszó összetolt asztalánál fiatal lányok. Éva, a szakmunkástanuló nagymonológja:

— Megvan a véleményem a halasi szórakozási lehetőségekről. Általában, persze, máshol is ez a jellemző. A színvonalon alacsony, nézzükfiacska-miván-azsebedben-játék az egész. Mi vagyunk a presszó megtűrtjei, a szükséges rosszak, mert van pofánk beülni hosszabb időre, két kólára. Ettől a tulajdonságtól szomszoros. Művelődési ház? Vége már a dicső korszaknak, amikor apáink tánc- és illemtanfolyamra jártak, s vonzóak voltak az öltönyös bulik. Jó, ha a fiatalok fele tudja, hol a kultúra fellegvára. És oda is csak akkor tudsz menni, ha legalább egy-két százast lapul a zsebedben. Csak látom a szám Pesten, egymást érik a jobbnál-jobb rendezvények. Mondja meg nekem valaki, hová lettek a halasi ifjúsági klubok, ahová öregjeink jártak. Számon kérték már valahol, mi lett velük? Egyre többen szeretnék, ha lenne egy-kettő, mert ebben a panelvilágban egyszer még megfulladunk...

A többiek helyeslően bólogatnak. A véleményekről könyvet és nem cikket lehetne írni.

A lakótelepen, este fél 10-kor 18 év körüli fiúk kerékpároznak.

— Hidd el, kinunkban nem tudunk mit csinálni! Tudom, nevetséges, hogy szinte felnőtt embereknek ez legyen az állandó esti szórakozásuk. De egyszerűen nincs más lehetőségünk. Ha már kultúráról beszélünk, ez a legolcsóbb: a testkultúra.

— Otthon minden pénzbe van osztva. Tudom, hogy holnap anya hány kilót tesz a reggelim mellé és azt is, hogy a jövő heti zsebpénzem is a közösbe kerül. Egyetlen vágyunk, hogy egy elfogadható kocsija legyen az öttagú családnak. Ma már állítólag az autó nem luxuscikk. A szórakozás? Az igen.

Hétvégeken fiataljaink csapatostul mennek szórakozóhelyet keresni. Hogy hová? Tompára, Kalocsára, Majsára de, még Csengődre is. Vajon mi vonzza oda a fiatalokat? A jobb hangulat, a zene, a társaság? Aligha. Az utazás, a megismerkedés a környezettel való kiszakadás, az új arcok és persze a kaland utáni vágy. A miértre a választ csak ők adhatnák meg. Tudom, hogy a város közművelődési intézményeiben dolgozó minden lehetséges formát kipróbáltak már a fiatalokkal való kapcsolatteremtésre. Mi okozza hát a nagyfokú érdektelenséget, mely alkalmasint elégedetlenséggel párosul? A választ egy fórum adhatná meg, ahol a fiatalok elmondják gondolataikat. Igaz, oda össze is kellene gyűjteni az érdekelteket...

Vasárnap este a Kossuth utcán két fiatal állt meg. Érdeklődnek, hol lehet Halason szórakozni. Bajáról jöttek... (—i —ó)

O Az utolsó simítások tábornyitása előtt.

Nyolcszáz diák nyaralhat Sikondán

A sikondai völgyre néző hegyoldal mintegy másfél hektárnyi területén, a Mecsek egyik legszebb részén fekszik a táborhely, alig három-négy száz méterre a 38 fokos, gyógyvizes strandtól. Az első csoport megérkezése előtt szemlélődöm a kiskunhalasi ifjúsági táborban, ahol az idén összesen nyolcszáz városunkbeli fiatal tölthet el tíz-tíz kellemes napot.

Az étkezde csempe burkolata még nincs beontva, mosdókagylókat szerelnek, a konyha és étkezde közötti vízvezetést bádoggazzák, az étkezde lépcsőjét és a járdát betonozzák. Végzős villanyszerelő, kőműves és burkoló ipari tanulók jöttek Kiskunhalasról és Melykútról, a befejezéshez.

Amikor a kiskunhalasi ifjúsági tábor létrejöttéről esik szó, nem csekély elismerés illeti Komló állam, politikai, valamint gazdasági és társadalmi vezetőit, az üzemek és vállalatok kollektíváit, akik a legkülföldiebb segítséget nyújtották. A szervezés nagy

részt a kiskunhalasi városi pártbizottság ifjúsági koordinációs bizottsága intézte, az anyagi fedezet előteremtésében a városi tanács és a városkörnyéki bizottság volt a fő szerep. Az építómunka oroszlánrészét a 618-as számú Ipari Szakmunkásképző Intézet tanulói és szakoktatói végezték, besegített számos halasi és a vonzáskörzetben dolgozó vállalat, szövetkezet kollektívája, fiatalja.

S, az eredmény? A Kiskunhalasi Ifjúsági Tábor. Hét faház, mintegy 100 ággyal és felszereléssel, gondnokság, s — az idei

nyártól — 90 négyzetméteres konyha és ugyanekkor étkezde. És, nem mellesleg, ehhez megvan két évtized sátorborozásának — illetve az utolsó két évben már faházak üdülése — tapasztalata.

Ha a sikondai táborot vállalatj költséggel kellene létrehozni, mai áron legkevesebb 5—6 millió forintba kerülne. Indulásként volt rá 800 ezer, és ami ennél is többet ért: lelkesedés, értéktérítő társadalmi munka, őszinte segíteni akarás, Kiskunhalas és Komló összefogása.

Szöveg és kép: Kispéter Imre

HOZZÁSZÓLÁS

Nem minden út vezet Rómába

En sem tudtam eddig a halasi csontkovácsról, de örülök, hogy városunk hírnevét öregbíti. Huszonöt éve foglalkozom csont- és izületi betegségekkel, illetve sérülésekkel, de csodával még nem találkozom. Mégis csodálom azokat az embereket, akik szak tudás nélkül, az élet és az előző generációk tapasztalatait összegyűjtve, ösztönösen és bátran tevékenykednek, embertársaink csodálatát kiváltva.

Az is tudott, hogy a nem hivatásos gyógyító iránt a bizalom mindig nagyobb, mert az emberek általában többre értékelik a sikert náluk. A gyógyulás alapja évezredek óta: a hit a gyógyulásban és a bizalom a gyógyító iránt. Jó példa erre az a 15 évvel ezelőtti végzett kísérlet, melyben az alanyokat két csoportra osztották, valamennyien olyan betegségekben szenvedtek, mint magas vérnyomás, vagy gyomorfekély. Az emberek egyik felének megfelelő gyógyszereket adtak, a másik fele hatóanyagot nem tartalmazó tablettát, úgynevezett placebo-t kapott. Nagyon érdekes, hogy a két csoport javulása között nem észleltek lényeges különbséget. Természetesen ezen kísérletek ismétlésekor a placebo hatékonysága ugrásszerűen csökken.

A kézzel gyógyítás (cheiropraxis) is egyike az évezredek óta kialakult népi gyógy módoknak. A modern orvostudomány ismeri és elismeri bizonyos formáit, ezeknek azonban nagyobb szerepe Távol-Keleten van. Az európai orvostudomány más úton fejlődött. Modern szemléletével és technikájával fejlettebbé a gyógyításnak biztosabb és gyorsabb módjait fejlesztette ki.

Egzaktsági betegségek nálunk nincs is probléma, mert az orvos egzaktsági módon gyógyít. Ha nincs anatómiai elváltozás és a beteg úgy érzi, az orvos nem kellőképpen foglalkozik vele, paramedicinális (nem orvosi) gyógy módokat, egyebek között kézzel gyógyítást vesz igénybe és ha átmeneti javulást észlel, máris kész a siker.

Nem áll szándékomban az ezen eljárásokhoz folyamodó embertársaim elítélése. A panaszok kezelését a bizalom alapján bárki „megcsinálhatja”, de a gyógyítást csak az orvostudomány eredményeit ismerő szakember vállalhatja. A Rómába vezető utunkon a fentieket figyelembe véve a bizonytalan, kacskaringós ösvények helyett választjuk inkább az orvos által javasolt irányt.

dr. Zádory Attila

Rangjához illő

Már több mint tíz éve lebontották a Csipkeház kapuját. Azóta szinte semmi elfogadható útbaigazító tábla nem jelezte a nagyhírű épület — a múzeum — helyét. Számtalan helyen és számtalan esetben szóvá tették a hiányát, külföldi érdeklődők s hazai látogatók egyaránt.

Néhány hete a Csipkeház Kossuth Lajos utcai bejá-

ratánál, illetve az 53-as útlebontották a Csipkeház kapuját. Azóta szinte semmi elfogadható útbaigazító tábla nem jelezte a nagyhírű épület — a múzeum — helyét. Számtalan helyen és számtalan esetben szóvá tették a hiányát, külföldi érdeklődők s hazai látogatók egyaránt.

Önkényeskedő önkéntesek

Az önkéntes rendőrök vajamennyiünk nyugalma, biztonságát szolgálják, egyben segítik a hivatásos rendőrök munkáját. Azokból az önkéntesekből viszont, akikről most szó lesz, nem kérünk és nincs helyük a rendőrség kisegítő kötelékében.

Egy évvel ezelőtt PAPP SÁNDOR és DUDÁS SÁNDOR önkéntes rendőrök azt a feladatot kapták, hogy a város központjában járőrözzenek, s amennyiben rendellenességet észlelnék, értesítsék az ügyeletet. „Műszakjuk” este 8-tól éjfélig tartott. Már a vége felé jártak, amikor engedélyezték maguknak egy-egy üveg sört az Alföld étteremben.

Távozván onnan, a padon megláttak egy rosszul öltözött, erősen ittas alakot. Dudás javasolta társának, hogy igazoltassák. Mindjárt fel is szólították erre SCHEFFER SÁNDORT. A férfi bizonytalan mozdulattal nyúlt a zsebe felé, hogy előkotorja igazolványát. Ekkor Papp Sándor — mert úgy vélte, hogy az ismeretlen támadni akar — oldalról, ököllal, nagy erővel állon ütötte Scheffert, aki elesett és bal vállát bedűlötte a pad mellett. Dudás követelte a pad mellett a következő: arccúzóadás, vállficam, állkapocs-csont törés és ficam, valamint agyrázkódás miatti emlékezet kiesés.

A történeteknek szemtanúi is

voltak, így a városi bíróságnak sikerült a tényállást tisztázni. Ez alapján Papp Sándort hivatalos minőségben elkövetett bántalmazás vétsége és súlyos testi sértés büntette miatt egy évi felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték és 3 ezer forint megfizetésére, mint mellékbüntetésre kötelezték.

Mivel a kihallgatáskor Dudás Sándor ellentmondott, s társát védelmezve nyilatkozott, ellene — hivatalból — hamis tanúzás alapos gyanúja miatt indult eljárás. A bizonyítás során fény derült arra, hogy Dudás valótlán tanúvallomást tett, amikor azt állította, hogy a sértett férfi először megütötte Papp Sándort. Sőt, azt is mondta, hogy előbb egy, az étteremből távozó férfi is megütötte. Am a szemtanúk egybehangzóan állították, hogy a két önkéntes rendőr cselekedete indokolatlan volt.

A városi bíróság Dudás Sándort, hamis tanúzásért, jogerősen hét hónap — felfüggesztett — szabadságvesztésre és 3 ezer forint pénzbírságra ítélté.

H. R.

1.

Riposzt(-féle)

„A Halasi Tükör május 29-i számában a Járőrrel az éjszakában című cikknek a Kiskunhalasi Állami Gazdaság vagyonvédelmi tevékenységét is érintő részletével kapcsolatosan az alábbiakat kívánjuk megjegyezni.

Gazdaságunk Kossuth-telepén a szolgálatát teljesítő éjjeliőr nyilvánvalóan nem a békés szándékú lakosságot kívánja riogatni a szőlőtáblák körül, hanem a feladatát teljesíti. Ezt tette a jelzett időben is. A meghallgatási jegyzőkönyv szerint négy személy három alkalommal tért vissza a telepre, utóbb már fenyegetően lépve fel az éjjeliőrrel szemben, aki ezt követően hívta ki a rendőrt. Ahhoz, hogy ezt meg tudja tenni, a szabályosan lezárt irodát ki kellett nyitnia. Ezért találta a járőr az iroda ajtaját kinyitva.

A Farmer Mezőgazdasági Leányvállalat halasi hízómarha telepén az alvó éjjeliőrt az esetet követő napon — munkaköri kötelezettségének megszegése

miatt — fegyelmiel felelősségre vontuk. A városi rendőrkapitányságtól az ügyel kapcsolatban gazdaságunkhoz szignalizáció nem érkezett.

A vagyonvédelmet továbbra is fontos dolognak tekintjük. Területi szétosztásunk s más nehézségek ellenére ellenőrzési és rendszert szerveztünk megfelelően végzi munkáját.

Pintér Imre
személyzeti és ellenőrzési igazgatóhelyettes

2.

„A Vajda utcai trafóközvet bővítése kapcsán rendelte meg tőlünk a DEMÁSZ az Alkotmány utcai fák nyelését, melynek határideje 1987. május 30. volt. A munkát a kedvezőtlen időjárás és az egyéb hasonló megrendelések miatt nem tudtuk idejében elvégezni.

A fák ágai teljesen a vezetékek közé nőttek, kisebb viharban vagy szél-

ben is áramszünetet okozhattak volna, mint ahogy május 22-én is lakossági bejelentés érkezett üzemi munkához, miszerint az Alkotmány utca 18. előtti fák ágai között szikrázik a vezetékek és balesetveszélyes. A fenyő csúcsa emiatt már szenesedett, égett volt.

A nyelésnek figyelem-

— Mit művel jóember?!
— Madarak és fák napja után így szakszerű, nem? ...
(Varga István rajza)

mel kell lennünk a DEMÁSZ előírásaira, mely szerint a fák ágait a vezetéktől 2,5 méterre kell levágni. Az Alkotmány utcai fák, a fenti előírásokat is figyelembe véve, szakszerűen nyestük meg, ugyanis nem a fa törzsét vágtuk le, hanem minden egyes ágcsontot meghagytunk, hogy újból ki tudjanak zöldülni.

Csász János
üzemvezető

Múzeumkerti esték '87

Véglegessé vált a múzeumkerti esték programja. Az előadásokra egyenesen 20 óra 30 perckor kerül sor a múzeum udvarán. Íme az ajánlat:

Július 2-án: Nyári randevű. Közreműködik: Hűvösvölgyi Ildikó, Tóth László, Konterál: Kovács P. József.
Július 9-én: Sej, haj Rozika — cigánydalok. Közreműködik: Madarász Katalin, Gál Gabriella, Fényes György.
Július 23-án: Szuper sztarok. Nagy Anikó, Prókai Éva, Homonyik Sándor, Makrai Pál, Sasvári Sándor, Vikidál Gyula (valamennyien a Rock Színház művészei) musical estje.

Július 30-án: Jaj, cica — operett est. Közreműködik: Kovács Zsuzsa, Öszvald Mari-ka, Benkőci Zoltán, Bőrdi Tamás, Hidvégi Miklós.

Augusztus 6-án: Vagyak és emlékek — zenés est. Közreműködik: Pécsi Ildikó és meglepetésként még valaki.
Augusztus 13-án: Nem hiszünk a kritikának — kabaré. Előadják: Forgács Gábor, Heller Tamás, Selmezi Tibor és Nádas György humoristák.
Bérletek a Gózon István Művelődési Központban váltakozóan 450 forintért, egy előadásra a jegy ára: 100 forint. Rossz idő esetén a művelődési ház nagytermében tartják meg az előadást.

KULTURÁLIS KÍNÁLAT

(július 12-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Június 26-án 4. és 8 óra-
kor: Tancsok (amerikai).
27-én 4. és 8 óra-
kor: Máté evangéliuma (olasz).
28-én 4 óra-
kor: E. T. (amerikai). 6 és 8 óra-
kor: A betörés nagymestere (francia).
30-án és július 1-én 4. és 8 óra-
kor: Zoro (olasz).
Július 2-3-án 6 és 8 óra-
kor: Biztos halál (japán).
4-5-én 4 és 6 óra-
kor: Ujra Donaldék (amerikai rajzfilm).
8 óra-
kor: Biztos halál (japán).
6-7-én 6 és 8 óra-
kor: Nincs kettő négy nélkül (olasz).
8-án 6 és 8 óra-
kor: De fiatalok voltunk (szovjet).
9-10-én 6 és 8 óra-
kor: Cápá II. (amerikai).
11-12-én 4 óra-
kor: Robin Hood nyíla (szovjet). 6 és 8 óra-
kor: Cápá II. (amerikai).
GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Július 1-én 10 óra-
kor: Játékszínhely. Madzagszövés.
4-én 16 óra-
kor: magányosok klubja.
7-én 19 óra-
kor: Forrás — Új Tükör Klub.
9-én 16 óra-
kor: magányosok klubja.
12-én 16 óra-
kor: vendéglátás. Vendég: a komló és a keleti magányosok klubja.
ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Az intézmény június 20-ától, építkezés miatt, zárva.

JURINOVITS MIKLÓS ÚTTÖRŐHÁZ
Június 26-tól július 12-ig, naponta 10 órától: Vár a játékvár címmel alkotónap, játéknapp, sportnap.

VASUTASOK SZAKSZERVEZETE MŰVELŐDÉSI HÁZA
Június 26-án, 27-én, 28-án: vasutas ifjúsági találkozó.

SZAKSZERVEZETEK SZAKMAKÖZI BIZOTTSÁGA
Július 6-án és 13-án 17 óra-
kor: nosztalgia filmsorozat, nyugdíjasoknak.
Minden hétfőn és kedden 14-17 óráig: számítógépes programozás, saját elképzelés szerint.

VÁROSI KÖNYVTÁR
Nyitva: munkanapokon 8-16 óráig.

THORMA JÁNOS MŰZEUM
Halas, a kiskun mezőváros, illetve Thorma Képcsarnok — állandó kiállítások. Megtekinthetők: naponta 10-18 óráig. A múzeum hétfőn zárva.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA
(Bokányi Dezső u.)
Váci György, a könyvkötő-
mester, Csorba Tibor festmé-
nyei. Munkásmozgalmi emlé-
kek című állandó kiállítások. Megtekinthetők: 10-18 óráig. Hétfő szünnap.

Szegfűgomba: igen, nyúlfülű: nem

Szedtem egy szatyor gombát, nagyrészt gyer-
mekkorom kedvencét, a
nyúlfülűt. S mert volt
közte egy-két gyanús da-
rab is, felkerestem a vá-
sárcsarnok bejáratánál a
Kőjál hivatalos elnökét,
Balázs Jánosné, aki ala-
posan átnézte hozomány-
omat, majd szétválogatta.
Ekkor következett a meg-
lepetés.

— A szegfűgomba rend-
ben van, azt elviheti, de a
homoki papsapka — amit
ön nyúlfülűnek becéz —
egyikeresztet fájta, ennek
fogyasztását nem javasol-
juk, tehát itt kell hagynia.
— Pedig nagyon sokszor
ettem már ilyen...

— Rosszul tette! A gom-
ba nem minden emberre

hat egyformán. Ebben az
évbén a környéken 11-en
kaptak mérgezést súlyos-
kától és homoki papsap-
kától.

— Sokan keresik fel önt
itt?

— Igen, de korántsem
annyian, ahányan rend-
szeres gombaszedők. Ez-
úton is szeretném felhívni
mindenki figyelmét: csak
megvizsgált gombát vigyen
haza! Ha a piacon vásá-
rolnak, kérjék az árustól a
napj gombaszakértője enge-
délyt! Még akkor is, ha
termesztett gombát kínál-
nak, mert egyes fajtáknál
lehet keveredés!

— Bizonyára Ön is szí-
vesen főz gombás ételt.
Mít tanácsol még a gom-
baszeretőknek?

— Ne fogyasszák több
napos, nyers tárolás után.
A gombás ételt újramele-
gíteni tilos! Ha a gombát
leforrázzuk, izét veszti.

— Találkozott-e már itt
a piacon például gyilkos
galócával?

— Nem, ilyen még nem
fordult elő. A halasiak
kedvence az ön által is ho-
zott homoki papsapka.
Nem tartozik a mérgező
gombákhoz, de törvény
tiltja az árusítását.

— És mit javasol a
szakértő a „gombászokdók-
nak”, az erdei gyűjtőknek?

— Egyszerű. Amit fel-
szednek, hozzák ide a vá-
sárcsarnokba, a két heti-
piaci napon itt vagyok és
a munkám teljesen ingye-
nes.
P. L.

O íme, a Kiskunhalasi Ci-
pészipari Szövetkezet leg-
újabb, „ventillációs” mo-
dellje — egyszerű felpró-
bálás után.
(Ferencz János felvétele)

PARDON!

Miért zárják be az ÁMK-t?

A címben feltett kérdés egyálta-
lán nem költői, mint ahogy meg-
lehetősen prózai a válasz is. **Szeme-
redő László** igazgató:

— Már áprilisban fontolgattuk
ezt a lépést. Az armatúrakból és a
konnektorokból ömlik a víz, az
egész tető beázik. Legutóbb meg-
rongálódott egy kiállítási kép és
persze, nekünk kellett szégyenkez-
nünk miatta. Ha esik az eső, az is-
koja egyszerűen életveszélyes!
Ilyenkor minden áramtalanítunk,
de képzelje el a tanítást, ilyen kör-
ülmények között.

A sportcsarnokban a faj mellett
sorakoznak a készenléti edények:
lavórok, vödörök. Ezeket éjszakára a
megszokott csurgások alá rakják,
ám a víz mindig újabb és újabb
területeket hódít meg a mennyeze-
ten. Elképesztő, mégis igaz: a csar-
nok avatásakor a miniszter éppen
az élenjáró munkásoknak adta át a
Kiváló dolgozó kitüntetését, mi-
közben a rendezők a friss esőnyo-
mokat igyekeztek észrevétlenül eltűn-
tetni.

— Bizony a kulcsin eltakarja a
belső bajokat! Időközben kiderült:
a meglehetősen befűvők méteres
hosszokon hiányoznak a falból, rá-
adásul néhány műanyagcsövet ki is
lyuggattak. Addig folynak a viták,

míg komolyabb zűr nem lesz. Az
építők az anyag rossz minőségére
hivatkoznak, nekem inkább a mun-
ka minőségével kapcsolatban van-
nak kifogásaim. Akárhogy is van,
felesleges vitatkozni, amikor több
száz gyerek testi épsége forog koc-
kán, s komolyabb értékek mennek
veszendőbe.

Lassan elkészül az épület új
szárnya is. (Vajon azon is ilyen fő-
dém lesz?) Júliusban tehát bezár-
ják az intézményt. Néhány hónapig
nélkülöznünk kell a gondosan meg-
rendezett kiállításokat, megszakad
a jól indult koncertsorozat, a gye-
rekek szegényebbek lesznek néhány
izgalmasnak látszó nyári program-
mal. Mi, városiakok pedig újfent
egy illúzióval: a gyors, pontos és
szép építőmunkába vetett hitünk-
kel.

Az ÁMK szomszédságában „la-
kik” a kivitelező: a KUNÉP. Ha
rajtam múlna, e cég háza táján ke-
resném legelőbb a felelősöket. De
nem rajtam múlik. Akiknek viszont
feladata (volna) a számonkérés, le-
het, eszükbe sem jut. Így hát ma-
rad a sovány vigasz: a saját iroda-
házuk tetőszigetelése sem képes el-
lenállni az esővíznek. És ez az iga-
zi „ázás”.

— nyil —

Késelés a klub előtt

Június 12-én, pénteken este
a Gózon István Művelődési
Központban díszkő volt. A
ház pincéjében az építők
klubja születésnap, zárókör
rendezvénynek adott helyet.
A díszkőből távozva néhány
cigány fiatal le akart menni
a pinceklubba, ahová azon-
ban — tekintettel a zárókör
jellegre — nem engedték be
őket. Emiatt az udvaron han-
gos méltatlankodásba kezdtek.
A pincében tartózkodók job-
nak látták, ha a fenti feszült
hangulat miatt, befejezik a
mulatságot. Elsőként Schmel
László ment fel az udvarra,
ahol egy fiatalember útját ál-
lta, s rövid szóváltás után
megütötte. Amikor aztán a
sértett visszaütött, s a támadó
elért a földön, elszabadult
a pokol. Társuk védelmére
azonnal ott termettek a töb-
biek, Schmel közrefogták, s
nőkiesetek. Sajnos előkerült
egy kés is, s az utcáról bekí-
tő szándékkal besiető Tóth
Tibort is alaposan helyben-
hagyták.

A tömegverekedésnek a
közben kihívott rendőrök ve-
tettek véget. Schmel László és
Tóth Tibor kisebb sérülések
mellett több horzsolást, szart se-
bet kapott. A két főkolompost,
Kolompár Károlyt és Kerekes
Balázst letartóztatták. A vizs-
gálat még tart, a késnek
egyelőre nincs gazdája...
—th—

(TÜ)KÖRET

— SZÜNYOGIRTÁS. Június 30-án, július 14-én,
28-án és augusztus 11-én (rossz idő esetén a kö-
vetkező napon) a városban a Dongéji csatorna, a
Sziklai S. tér, a Semmelweis tér és a sportpálya
környékén szünyogirtást végez a Budapesti Terra-
techno Vállalat. A szer csak a méhekre veszélyes.
A szórást követően, 15-20 percig, fehér köd üli
meg a területet.

— Véndég dinnyések. Az állami gazdaság Far-
mer leányvállalata meghívására két hevesi diny-
nyes család költözött nemrég a halasi határba.
Huszonhárom hektáron mintegy 170 ezer fekete és
csíkos dinnye már itt nevelt palántáját ültették
el. A gépi megmunkálásért és szállításért a bevétel
60 százaléka a gazdaságé, 40 százalék marad a
termelőknek.

— Az első baleset. Csupán egy hetet kellett vár-
ni a felüljáró átadása után az első balesetre. Két
személyautó ütközött egymással, elsőségságadás
elmulasztása miatt. Figyelem! Jelzőlámpák hiá-
nyában a Batthyány utcai kereszteződés rendkívül
balesetveszélyes.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat,
a Kiskunhalasi Állami Gazdaság,
a Kiskunhalasi Baromfi-feldolgozó Vállalat,
a Kiskunhalasi Vörös Október
és Vörös Szikra Tsz lapja
Szerkesztő a szerkesztőbizottság
A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos
Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc
A szerkesztőség címe:
6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfi-feldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: Forgács Gábor
87 0576 Petőfi Nyomda Kiskunmajsa
Felelős vezető: Viktor János